

Morten Homann (SF):

Umiddelbart lyder det jo som to positive tiltag, der ligger i lovforslaget, og jeg vil da også håbe meget, at SF kan støtte dem ved tredjebehandlingen. Der er dog to ting, som vi skal have klarhed over under udvalgsarbejdet, før vi kan nå dertil.

Kl. 17.25

For det første skal det sikres, som også hr. Mikkel Dencker var inde på, at alle borgere, altså også dem, som ikke dagligt bruger internet og TastSelv via telefonen, reelt også har mulighed for at følge og få tilrettet deres skatteforhold med den her nye ordning. Det er altså en nødvendighed, hvis det her skal komme til at fungere, at det ikke kun er forbeholdt dem, der er fortlørlige med brug af TastSelv på internettet.

For det andet skal vi have løst det problem, som også blev nævnt tidligere, at det ikke er rimeligt, hvis velgørende organisationer skal bruge store dele af de penge, de indsamler til socialt arbejde, nødhjælpsarbejde osv., til at løse administrative opgaver for skattemyndighederne. Der skal findes en ordning, som på en passende måde sikrer, at det ikke bliver tilfældet.

De to ting vil SF undersøge nærmere under udvalgsarbejdet, og vi håber selvfølgelig, at det vil føre frem til, at vi kan støtte forslaget ved tredjebehandlingen, men vi vil afvente udvalgsarbejdet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Sidste ordfører er hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Som andre har været inde på, lyder det som et meget fornuftigt forslag. Jeg er helt sikker på, vi kan støtte det, når det kommer til tredje behandling.

Der har været lidt debat om forholdene for de organisationer, der modtager gaver med skattefradrag fra private borgere og andre. Til den diskussion vil jeg godt sige: Lad os da se på det, det har jeg ikke noget imod, men jeg synes måske, det er mere vigtigt at diskutere, om det overhovedet er klogt at bruge skattelovgivningen i forbindelse med tilskud til velgørende formål.

Vi har den principielle opfattelse hos os, at folk gerne må give penge til forskellige organisationer, det er en privatsag, det kommer ikke skattevæsenet ved, det gør de bare, og hvis vi som samfund via statskassen ønsker at støtte bestemte formål – og det gør vi helt sikkert i langt

de fleste tilfælde – så bevilger vi det over finansloven eller på anden vis via de offentlige kasser direkte som tilskud i stedet for den her fradragsjungle.

Jeg er sikker på, at der ikke er en eneste i Folketinget, der er i stand til bare tilnærmelsesvis at redegøre for, hvilke organisationer og formål der er berettiget til at få et statsligt tilskud via skattefradrag, som personer får, når de giver til de pågældende formål. Det er et mismask, hvor det også er meget svært at få tjek på: Hvem er egentlig talt berettiget, og hvem er ikke berettiget og efter hvilke kriterier?

Det burde man i virkeligheden skrotte og i stedet for at have skattereglerne blandet ind i det så tage det helt ud og kun give tilskud, når vi bevilger tilskud via finansloven eller andre love. Sådan er det ikke, og det vil vi heller ikke foreslå tages ind i behandlingen af det her forslag, men det er nok i virkeligheden det vigtigste, når vi taler om gaver til frivillige organisationer.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Hvis jeg skal starte bagfra, kan jeg sige til hr. Frank Aaen, at der er offentliggjort en liste over de foreninger, der er godkendt som almennyttige. Den er ganske lang, det er korrekt, men listen er offentliggjort, så hvis man ønsker at danne sig et overblik over, hvem der kan modtage, hvor den, der donerer, kan få et skattemæssigt fradrag, ja, så er listen offentligt tilgængelig.

Hvis man kigger lidt overordnet på det, så havde hr. Poul Erik Christensen jo ganske ret i sit billede af, at man ved kildeskattens indførelse mente, at nu nærmede man sig det selvangivelsesløse samfund, at nu kunne man smide den væk, og nu kunne man slippe for det administrative besvær, der var ved at skulle selvangive.

Sådan kender borgerne og skatteyderne i landet jo ikke hverdagen og virkeligheden, for det blev en anden virkelighed; det blev en virkelighed, hvor det stadig væk var nødvendigt at kræve en lang række oplysninger indberettet og dermed også var nødvendigt at opretholde en selvangivelse.

Med det forslag om elndkomst-registeret, der samler og sikrer en række oplysninger, og med det forslag om en forenklet selvangivelses- og forskudsprocedure, som ligger her, vil vi for en lang række danskere faktisk nu kunne opfylde det ønske om at få et selvangivelsesløst samfund, for der vil være en række danskere, der alene vil have de oplysninger at selvangive til